

Doniyor kitobi — Bir yuz oltmish oltinchi

Payg'ambarlikni Ochib Berish: Fransuz inqilobi, Putinning Rossiyasi va Ukraina mojarosi

Jeff Pippenger

2024-03-29

1989-yilda oxirzamonning timsoliy ifodalanishini o'ninchi oyatning bashoratli tarixi orqali ko'rib chiqishni boshlarkanmiz, yer hayvonining har ikkala shoxining uchinchi avlodi tarixiga qaytish zarur. 1913-yilda yer hayvonining Respublikachilik shoxi globalistik bank tizimi bilan murosaga kirishgan o'z avlodini boshladi, 1919-yilda esa haqiqiy Protestantizm shoxi murtad Protestantizm ilohiyotchilari bilan, shuningdek, o'z ta'lim tizimining akkreditatsiyasini dunyoga topshirgan holda Amerika Tibbiyot Assotsiatsiyasi bilan murosaga kirishgan o'z avlodini boshladi. Har ikkala shox ham o'sha paytdan boshlab o'zlariga xos xabarlarining yo'nalishini o'zgartirib yuboradigan darajada dunyo bilan murosali munosabatni boshladi.

O'sha tarixda shimol podshohi uchun boshlanish nuqtasi bo'ldi, va oxirgi kunlarning janub podshohi ham burilish nuqtasiga yetib keldi. Fotima Mo'jizasi 1917-yil 13-oktabrda Portugaliyaning Fotima shahrida sodir bo'ldi. Bu uch nafar yosh cho'pon bolaning guvohligida yuz bergan Maryamning zohir bo'lishlari silsilasining cho'qqisi edi: Lucia dos Santos hamda uning amakivachchalari Francisco va Jacinta Marto. Bolalar taqdim etgan bayonotlarga ko'ra, Fotima Xonimi deb tanilgan Bibi Maryam ularga 1917-yil maydan oktabrgacha har oyning 13-kunida zohir bo'lgan.

1917-yil 13-oktabrdagi so'nggi zohir bo'lish chog'ida, bolalar oldindan aytganidek bir mo'jizaga guvoh bo'lish umidida, o'n minglab odamlar Fatima yaqinidagi Cova da Iriaga yig'ildilar. Guvohlarning so'zlariga ko'ra, quyosh rangini o'zgartirgandek, aylanib, osmon uzra raqs tushgandek ko'rindi. Bu hodisa "Quyosh mo'jizasi" yoki "Fatima mo'jizasi" nomi bilan ma'lum bo'lib qoldi.

Fotima mo'jizasi katolik tarixi va taqvodorligi doirasidagi muhim voqeadir hamda yillar davomida ko'plab tadqiqotlar, munozaralar va diniy talqinlarga mavzu bo'lib kelgan. Fotimada sodir bo'lgan voqealar xalqona taqvodorlikka, Maryamga bo'lgan ixlosga va Katolik cherkovi ichida apokaliptik mavzularning talqiniga uzoq muddatli ta'sir ko'rsatgan.

Bolshevik inqilobi Rossiyada 1917-yil 7-noyabrda sodir bo'ldi; o'shanda Vladimir Lenin va Bolshevik partiyasi boshchiligidagi bolshevik kuchlari Petrograddagi (hozirgi Sankt-Peterburg) muhim hukumat binolari va infratuzilma obyektlarini egallab oldilar. Bu voqea 1917-yildagi Rossiya inqilobining yakuniy bosqichini ifodaladi; mazkur inqilob o'sha yilning avvalida yuz bergan, podsho Nikolay II ning taxtdan voz kechishiga hamda muvaqqat hukumatning tashkil etilishiga olib kelgan Fevral inqilobi bilan boshlangan edi.

Inqilob davrida bolsheviklar muvaqqat hukumatni muvaffaqiyatli ag'darib tashlab, Rossiya ustidan sovet nazoratini o'rnatdilar. Bolsheviklar sotsialistik davlat barpo etilganini e'lon qildilar va

o‘zlarining inqilobiy dasturini amalga oshirishga kirishdilar; bu dastur sanoatni milliyalashtirish, yerlarni qayta taqsimlash hamda Rossiyani Birinchi jahon urushidan olib chiqishni o‘z ichiga olardi. Oktyabr inqilobi pirovardida Sovet Ittifoqining vujudga kelishiga olib keldi va Rossiya hamda butun dunyo uchun chuqur va keng qamrovli oqibatlar tug‘dirib, XX asr tarixining yo‘nalishini belgilab berdi.

Iso oxirni boshlanish orqali tasvirlaydi, va so‘nggi kunlarning shimol shohi hamda janub shohini to‘liq anglash uchun ularning boshlanishini tushunish zarur. Doniyor kitobining o‘n birinchi bobida aniqlab ko‘rsatilgan janubning va shimolning tom ma‘nodagi shohlari, janub shohi sifatida Misrning tom ma‘nodagi hududi ustidan hukmronlik qiluvchi hokimiyat va shimol shohi sifatida Bobil bilan bog‘liq tom ma‘nodagi geografik hudud ustidan hukmronlik qiluvchi hokimiyat deb ta‘riflanadi.

Qadimgi so‘zma-so‘z bashorat xoch davrida ruhiy bashoratga o‘tdi; ayni paytda qadimgi so‘zma-so‘z Isroil zamonaviy ruhiy Isroilga o‘tayotgan edi. So‘zma-so‘z butparast Rim milodiy 67-yildan 70-yilgacha uch yarim so‘zma-so‘z yil davomida so‘zma-so‘z Quddusni oyoq osti qildi, ruhiy papalik Rimi esa ruhiy Quddusni uch yarim ruhiy yil davomida oyoq osti qildi.

Ma‘naviy Bobil Vahiy kitobining o‘n yettinchi bobida yer yuzining shohlari bilan zino qiluvchi fohisha sifatida aniqlanadi. Ma‘naviy Misr Vahiy kitobining o‘n birinchi bobida ateistik Fransiya sifatida aniqlanadi. Oxirzamon vaqtida 1798-yilda o‘zining halokatli yarasini olgan, so‘ngra 1989-yilda oxirzamon vaqtida ma‘naviy janub shohining zamonaviy ko‘rinishiga qarshi javob zarbasi bergan ma‘naviy shimol shohining zamonaviy namoyon bo‘lishlari Daniel 11-bobning qirqinchi oyatida ikkalasi ham tasvirlangan. Bu ikkala qudratning ham o‘zlarining oxirgi kunlardagi namoyon bo‘lishidagi kelib chiqishlari 1917–1918-yillar davriga borib taqaladi; bu esa yer hayvonining har ikkala shoxi uchun ham murosavilodining ayni davridir. Yakunlarni to‘g‘ri tatbiq etish uchun bu boshlanishlar e‘tirof etilishi lozim. Oxirgi kunlardagi shimol va janub shohlarining boshlanishi ikkalasi ham Fransuz inqilobidan boshlanadi.

“XVI asrda xalq oldiga ochiq Muqaddas Kitobni taqdim etgan Reformatsiya Yevropaning barcha mamlakatlariga kirishga intildi. Ayrim xalqlar uni Osmonning elchisi sifatida quvonch bilan qarshi oldilar. Boshqa yurtlarda esa papalik uning kirib kelishiga katta darajada to‘sqinlik qilishga muvaffaq bo‘ldi; va Muqaddas Kitob haqidagi bilimning nuri, o‘zining yuksaltiruvchi ta‘sirlari bilan birga, deyarli butunlay chetda qoldirildi. Bir mamlakatda esa, garchi nur kirib borgan bo‘lsa-da, zulmat uni anglab yetmadi. Asrlar davomida haqiqat va xato hukmronlik uchun kurashdi. Nihoyat yovuzlik g‘alaba qozondi, va Osmonning haqiqati quvib chiqarildi. ‘Hukm esa shundadirki, nur dunyoga keldi, lekin odamlar nurni emas, zulmatni ko‘proq sevdi.’ Yuhanno 3:19. O‘sha xalq o‘zi tanlagan yo‘lning natijalarini o‘rib olish uchun qoldirildi. Uning inoyati hadyasini mensimagan xalqdan Xudoning Ruhining jilovi olib tashlandi. Yovuzlikka to‘la pishib yetilishiga yo‘l qo‘yildi. Va butun dunyo nurni ataylab rad etishning mevasini ko‘rdi.”

Fransiyada shuncha asrlar davomida davom ettirilgan Muqaddas Kitobga qarshi urush Inqilob manzaralarida o‘z cho‘qqisiga yetdi. O‘sha dahshatli portlash Rimning Muqaddas Yozuvlarni bostirishining qonuniy natijasidan boshqa narsa emas edi. U dunyo shu paytgacha ko‘rgan

papa siyosatining amalga oshishiga doir eng yorqin misolni namoyon qildi — Rim cherkovining ta'limoti ming yildan ortiq vaqt davomida yo'naltirib kelgan oqibatlarning misolini.

“Papa ustunligi davrida Muqaddas Bitiklarning bostirilishi payg'ambarlar tomonidan oldindan aytilgan edi; vahiy berilgan Yuhanno esa, shuningdek, 'gunoh odami'ning hukmronligidan, ayniqsa, Fransiya boshiga kelishi lozim bo'lgan dahshatli oqibatlarga ham ishora qiladi.” Buyuk Kurash, 265, 266.

Fransuz inqilobi Muqaddas Yozuvlarning “papalik hukmronligi davrida” bostirilishi natijasida yuzaga keldi. Papalikning ashaddiy dushmaniga aylanishi kerak bo'lgan ateizmning tug'ilishi papalikning o'zi tomonidan yuzaga keltirildi. Fransuz inqilobi 1789-yildan 1799-yilgacha davom etdi, biroq Fransiya boshlangan ateistik inqilobiy ruh butun Yevropa bo'ylab va undan tashqariga ham yoyilishda davom etdi. Fransiya inqilob tugaganidan bir yuz o'n sakkiz yil o'tib, Rossiya Rus inqilobi boshlandi. Fransiya boshlangan ateizm inqilobi Rossiya yakun topdi, va 1917-yilda Rossiya Misrning ateizmi bilan ramziy ifodalangan xalqning bashoratdagi vakiliga aylandi. Janub shohi sifatida ifodalangan ajdar qudrati Fransiya Rossiyaga ko'chib o'tgan edi.

Fransiya inqilob siyosiy va bashoratli ma'noda Napoleon Bonapart tomonidan ifodalangan edi, va shu ma'noda, Napoleon Misrning ateizmi keltirib chiqargan inqilobda barpo etilgan bir xalqning birinchi rahbarini ifodalaydi. Napoleonning narsissizmi Putinning narsissizmi tomonidan munosib tarzda takrorlanadi.

Napoleon tasviriy obrazlar va targ'ibotning qudratini teran anglagan edi; xuddi sobiq KGB zobiti bo'lgan Putin ham shunday. KGB targ'ibotga ixtisoslashgan. Napoleon portretchilikdan o'z hokimiyati, qudrati va yetakchilik qiyofasini ommaga namoyon etish vositasi sifatida foydalandi. U o'z davrining eng mashhur san'atkorlaridan ayrimlariga, jumladan Jacques-Louis David, Antoine-Jean Gros va Jean-Auguste-Dominique Ingres hamda boshqalarga portretlar buyurtma qildi.

Bu portretlarda Napoleon turli holat va manzaralarda tasvirlangan bo'lib, ular rasmiy davlat portretlaridan tortib, yanada norasmiy sahnalargacha qamrab olardi. Ular nafaqat Napoleonning o'zi uchun shaxsiy yodgorlik vazifasini bajargan, balki uning qiyofasi va ta'sirini mamlakat ichida ham, xalqaro miqyosda ham yoyish vositasi bo'lib xizmat qilgan. Putin ham o'zi uchun xuddi shu ishni amalga oshirgan bo'lib, uning turli manzaralarda tushirilgan son-sanoqsiz suratlari Internetdagi zamonaviy influencerslarning har qanday tasvirlari bilan bema'lol bellasha oladi.

Fransuz inqilobining boshida shoh, uning oilasi va xodimlari ag'darildi hamda qatl etildi. Rus inqilobining boshida podsho, uning oilasi va xodimlari ag'darildi hamda qatl etildi. Fransiya boshlangan inqilob Rossiya o'z kulminatsiyasiga yetdi. Fransuz inqilobi Vahiy kitobining o'n birinchi bobidagi bashoratning mavzusidir, va shu bois Fransuz inqilobi bashoratni talqin qilish qoidalariga bo'ysunadi. Iso har doim bir narsaning oxirini uning boshi bilan tasvirlaydi, shunday ekan, Rus inqilobi Fransuz inqilobining oxiridir.

Vladimir Putin Misrning ateizmi bilan yuzaga keltirilgan inqilob asosida barpo etilgan bir xalqning so‘nggi yetakchisini ifodalaydi. Rossiyaning birinchi yetakchisi Vladimir Lenin edi. “Vladimir” nomi slavyan kelib chiqishiga ega bo‘lib, ikki unsurdan tarkib topgan: “vlad” va “mir”. “Vlad” slavyancha “vladeti” ildizidan kelib chiqqan bo‘lib, “hukmronlik qilmoq” yoki hokimiyatni qo‘llamoq degan ma‘noni bildiradi. “Mir” esa “dunyo” degan ma‘noni anglatadi. Birinchi Vladimir (Lenin) so‘nggi Vladimiri (Putin) timsollaydi; u, shuningdek, ateizm inqilobining birinchi yetakchisi (Napoleon) tomonidan ham timsollanadi.

1814 yil aprel oyida Oltinchi Koalitsiya urushidagi Napoleonning mag‘lubiyati va Fontenblo shartnomasidan so‘ng, u Fransiya taxtidan voz kechdi va O‘rta yer dengizidagi Elba oroliga surgun qilindi. Unga orol ustidan suverenitet berildi va ancha qisqartirilgan maqomda bo‘lsa-da, imperator unvonini saqlab qolishga ruxsat etildi. Napoleon Elbada taxminan o‘n oy o‘tkazdi; shu vaqt davomida u Fransiya hokimiyatga qaytish rejalari bilan shug‘ullandi. Elbadan qochib chiqishi va Yuz kun davrida Fransiya qisqa muddatga yana hokimiyatga qaytganidan so‘ng, Napoleon 1815 yil iyun oyida Vaterloo jangida qat‘iy mag‘lubiyatga uchradi. Bu mag‘lubiyatdan keyin ittifoqchi davlatlar, ayniqsa Buyuk Britaniya, Napoleonning boshqa hech qanday tashvish keltirib chiqarmasligini ta‘minlashga qat‘iy bel bog‘ladilar. Shu bois u yana surgun qilindi, bu safar Janubiy Atlantikadagi olis Muqaddas Yelena oroliga. Napoleon umrining qolgan qismini Muqaddas Yelenadagi surgunda o‘tkazdi va 1821 yilda o‘sha yerda vafot etdi.

Putin eski gvardiyadagi KGBning vakilidir. KGB 1954-yildan 1991-yilda tugatilguniga qadar Sovet Ittifoqining asosiy davlat xavfsizlik va razvedka organi bo‘lgan. U ichki xavfsizlik, qarshi razvedka va razvedka ma‘lumotlarini yig‘ish uchun, ham mamlakat ichida, ham xalqaro miqyosda mas‘ul edi. KGB josuslarning keng tarmog‘i, kuzatuv amaliyotlari va Kommunistik tuzumning aholi ustidan nazoratini saqlab turishdagi roli bilan tanilgan edi. Vladimir Putin Sovet Ittifoqining asosiy xavfsizlik va razvedka organi bo‘lgan KGB (Davlat xavfsizlik qo‘mitasi) a‘zosi edi.

Putin 1975-yilda Leningrad Davlat universitetini tamomlagach, KGB safiga qo‘shildi. Putin 1991-yilda Sovet Ittifoqi qulaguniga qadar KGBda ishladi, shundan keyin u siyosatga kirdi va oxir-oqibat 2000-yilda Rossiya Prezidenti bo‘ldi. Uning KGBdagi faoliyat tajribasi boshqaruvga va tashqi siyosatga bo‘lgan yondashuviga sezilarli ta‘sir ko‘rsatgan. Napoleonning Elba orolidagi birinchi surguni KGB falsafasi qaytgan 1991-yildan 2000-yilgacha bo‘lgan tarixni ifodalaydi. Putin oxir-oqibat mag‘lub etilganda, o‘n uchinchi oyatdan o‘n beshinchi oyatgacha ifodalanganidek, o‘sha ikkinchi mag‘lubiyat (birinchisi 1989-yil bo‘lgan) Napoleonning Vaterloodagi mag‘lubiyati va uning o‘zi vafot etgan ikkinchi surguni orqali tipologik tarzda tasvirlanadi.

Napoleon 1798 va 1799 yillarda papalikka halokatli yarani yetkazdi. 1799 yilda Fransiya Fransuz inqilobi nihoyasiga yetdi, ammo 1917 yilga kelib u Rossiyaga Bolsheviklar inqilobi orqali yetib bordi. 1917 yilda Portugaliya Fotima mo‘jizasi yuz berdi va go‘yoki Maryam va Yusuf bilan muloqot qilgan uch bolaga uchta maxfiy xabar berildi. Bu uch xabar, faqat Rim papasi — shimol podshohi tomonidan o‘qilishi lozim bo‘lgani ma‘nosida maxfiy edi. Xabarlar papaga Katolik cherkovi rahbarlari bilan maxsus yig‘ilish chaqirishni va bir yil avval endigina kommunistik Rossiyaga aylangan Rossiyani bokira Maryamga bag‘ishlash uchun maxsus marosim

o'tkazishni buyurgan edi.

Xabarlarda, agar papa Rossiyani Maryamga bag'ishlash haqidagi amrni bajarishni rad etsa, dunyo yana bir jahon urushini boshdan kechirishi haqida ogohlantirish bor edi (birinchi jahon urushi mo'jizadan bir oy o'tib nihoyasiga yetishi kerak edi). Fotima xabarlari konservativ katolik bashoratli talqini uchun bir tuzilma bo'lib qoldi. U Katolik cherkovi ichidagi konservativ katoliklik o'rtasidagi kurashni belgilab berdi; bu yo'nalish papa Ioann Pavel II va Birinchi Vatikan Kengashi tomonidan ifodalangan edi, hamda Liberal katoliklikni ifodalovchi hozirgi "uyg'oq-papa" va Ikkinchi Vatikan Kengashi o'rtasidagi kurashni.

Fotima xabarlarida "yaxshi papa" — "oq papa", "yomon papa" esa — "qora papa" edi. Yaxshi papa, Papa Ioann Pavel II, Fotima Bokirasini o'zining yo'l ko'rsatuvchi buti deb bilgan konservativ papa edi, yomon papa esa — uyg'oqlik mafkurasidagi papa bo'lib, u ham soxta deb ataluvchi bokira Maryamdan keladigan har qanday xabarlarni rad etadi. Portugaliyaning Fotima shahridagi ziyoratgohga borganingizda, hududga kirar ekansiz, kirish qismi bir tomonda qora papaning, boshqa tomonda esa oq papaning ulkan haykallari orasiga joylashtirilganini ko'rasiz; bu esa Fotima bashoratlarida ko'rsatilgan ichki kurashni ifodalaydi.

Fotimaning uch maxfiy xabarining yana bir unsuri katolitsizm (shimol shohi) bilan ateizm (janub shohi) o'rtasidagi urushga berilgan alohida urg'u edi. Katolitsizm va ateistik Rossiya o'rtasidagi urush katolitsizmning katta bir qismini yo'naltiruvchi shaytoniy bashoratning mavzusi ekanini tan olmasdan turib, Ikkinchi jahon urushi davrida katolik cherkovi natsist Germaniyasiga ko'rsatgan yordamni tushunish, qiyin bo'lsa-da, imkonsizdir.

Ikkinchi jahon urushi davrida 1941-yil 8-sentabrdan 1944-yil 27-yanvargacha davom etgan Leningrad jangi tarixdagi eng uzoq va eng shafqatsiz qamallardan biri edi. 1942-yil 23-avgustdan 1943-yil 2-fevralgacha bo'lib o'tgan Stalingrad jangi ko'pincha Ikkinchi jahon urushining eng qonli va eng muhim jangi deb hisoblanadi. U har ikki tomonda ham nihoyatda katta talafotlarga sabab bo'ldi; umumiy talafotlar, jumladan halok bo'lganlar, yaralanganlar va asirga olingan askarlar soni 2 milliondan oshgani taxmin qilinadi. Stalingrad jangi urushdagi burilish nuqtasini ham belgilab berdi, chunki u Sovet qo'shinlarining Germaniya armiyasi ustidan hal qiluvchi g'alabasi bilan yakunlandi va natsistlar Germaniyasining oxir-oqibat mag'lubiyatga uchrashiga olib keldi.

Natsistlar Germaniyasining Rossiyaga qarshi urushi, ayniqsa hozirgina tilga olingan ikki jangdagi urushi, Katolik cherkovining maxfiy ittifoqchisi sifatidagi Germaniyaning rolini tushunish uchun tan olinmasa, buni anglash qiyin bo'ladi. Fotimadagi Maryamning shaytoniy bashoratidan ilhomlangan katolitsizm bilan Rossiyaning ateizmi, so'ngra esa kommunistik Sovet Ittifoqi o'rtasidagi ruhiy urushning asoslari tushunilmasa, Ikkinchi jahon urushidan keyin katolitsizmning natsist urush jinoyatchilarini yashirincha panaga olib, so'ngra ularni butun dunyo bo'ylab ko'chirib yurishining mantiqi ko'zdan qochadi. Natsistlar Rossiyaga qarshi kurashda katolitsizmning vositachi qo'shini edilar.

Aynan mana shu bashoriy mantiq doirasida ateistik Rossiyaning boshlig'i Putin Ukrainadagi urushga tortilgan, bu mamlakatning rahbarlari esa oshkora natsistlar ekani bilan tanilgan. Ikkinchi

jahon urushidan boshlab va undan keyin ham Fotimaning ateizmga qarshi urushidagi quruqlik qo'shinlari fashizm va natsizmdir. Albatta, Ukraina hukumatidagi rahbarlarning bu haqiqati yaxshi hujjatlashtirilgan bo'lsa-da, Gitlarning Reyx Xalqni ommaviy ma'rifatlantirish va targ'ibot vazirligining zamonaviy ko'rinishi (asosiy oqim ommaviy axborot vositalari) bu faktlarni imkon qadar yashirishga urindi.

“Ukraine” nomi slavyancha “ukraina” so'zidan kelib chiqqan bo'lib, “chegara hududi” yoki “chet” degan ma'noni anglatadi. Bu atama tarixan zamonaviy Ukrainaning salafi bo'lgan o'rta asrlardagi Kiyev Rusining chegara mintaqalarini anglatgan hamda Sharqiy Yevropa bilan Yevrosiyo chorrahasida joylashgan. Tarix davomida u Vizantiya imperiyasi, Usmonli imperiyasi, Rossiya imperiyasi va boshqalarni o'z ichiga olgan turli madaniyatlar, sivilizatsiyalar va imperiyalar o'rtasidagi uchrashuv nuqtasi bo'lib xizmat qilgan. Uning strategik joylashuvi uni muhim madaniy, siyosiy va harbiy o'zaro ta'sirlarni boshdan kechirgan chegara mintaqasiga aylantirgan. O'rta asrlar davrida Ukraina Kiyev Rusining chegara hududi bo'lgan; Kiyev Rusi esa zamonaviy Ukraina, Rossiya va Belarusning ayrim qismlarini o'z ichiga olgan qudratli davlat edi. Kiyev Rusining hududi vaqt o'tishi bilan kengayib va qisqarib borgan sari, uning chegaralari ko'pincha o'zgarib turgan, Ukraina esa davlatning chekka qismida qolgan.

1989 yilda Sovet Ittifoqi qulaganidan so'ng, o'ninchi oyatda tasvirlanganidek, o'n birinchi va o'n ikkinchi oyatlar janub shohi qasos olib, shimol shohi ustidan g'alaba qozonadigan bir jangni ko'rsatadi. Bu jang Rafiyada bo'lib o'tgan edi; u janub shohi bilan shimol shohining hukmronlik hududlari o'rtasidagi chegara chizig'i edi.

Miloddan avvalgi 217-yilda bo'lib o'tgan Rafia jangi o'z nomini jang sodir bo'lgan joy yaqinidagi shahardan olgan. Rafia qadimgi Falastinning qirg'oqbo'yi hududida, Misrning Ptolemeylar podsholigi bilan Salavkiylar imperiyasi o'rtasidagi chegaraga yaqin joylashgan shahar edi. Jang vaqtida Shoh Ptolemey IV Filopator hukmronlik qilgan Misrning Ptolemeylar podsholigi bilan Shoh Antiox III hukmronlik qilgan Salavkiylar imperiyasi o'rtasidagi chegara Rafia atroflarida joylashgan edi. Ikkala tomon ham Levantdagi strategik hududlar ustidan nazoratni o'rnatishga intilgani sababli, jang aynan shu chegara hududi yaqinida olib borildi.

Qadimgi Raphiya shahri hozirgi Rafah shahri yaqinida joylashgan. Rafah Falastin hududlarining bir qismi bo'lgan G'azo sektorining janubida joylashgan shahardir. Ptolemey miloddan avvalgi 217-yilda Raphiyada g'alaba qozonganidan keyin, u Quddusdagi yahudiylarga, shuningdek Misrda ham ta'qiblar boshladi. Biroq bu g'alaba uzoqqa cho'zilmadi va, majoziy qilib aytganda, u keyingi uch oyatda o'zining Waterloo'siga duch keldi. O'n uchinchi oyatda avval mag'lub bo'lgan shimol podshohi qaytib keladi va o'n beshinchi oyatga kelib u janub podshohini yengib tashlaydi.

Ukrainadagi Putinning g'alabasidan propaganda bo'yicha ixtisoslashgan sobiq KGB xodimi bo'lgan Putin, ehtimol, Ukraina rahbariyatining natsistik ildizlarini fosh etish uchun, shuningdek iqtisodiy ochko'zlik tufayli ushbu rejimni qo'llab-quvvatlagan G'arb dunyosidagi shaxslarni ham fosh etish uchun, va, shubhasiz, globallistlar tomonidan foydalanilgan, Amerika Qo'shma Shtatlari soliq to'lovchilari mablag'lari bilan moliyalashtirilgan yashirin qora obyektlar va bio-laboratoriyalarni ham oshkor qilish uchun foydalanadi.

O'sha vahiylar dunyo globalistlarining hozirgi targ'ibot nuqtalarini, shuningdek Qo'shma Shtatlardagi Demokratik partiyaning gapiruvchi arboblarning da'volarini ham barbod qiladi. Putinning o'sha g'alabasi sakkizinchi Prezidentga — yettitadan bo'lgan o'shanga — o'z rolini, ya'ni o'n oltinchi oyatdan sal oldin tarix sahnasiga kirib keladigan bashoratli mustabid sifatidagi o'rnini egallashi uchun mandat beradi; va o'n oltinchi oyat — yaqinda keladigan Yakshanba qonunidir.

O'n uchinchi oyatda shimol shohi o'z lashkarini qayta to'playdi, o'n to'rtinchi oyatda esa butparast Rim tarixga birinchi marta kiritiladi, garchi u hali shimol shohi bo'lmasa ham. U yerda u "vahiy(ni) mustahkamlaydigan" timsol va o'zini yuksaltirib, so'ng qulaydigan hokimiyat sifatida aniqlanadi. Putinning Ukrainadagi urushdagi g'alabasidan so'ng, papalik o'n oltinchi oyatdagi Yakshanba qonunidan sal oldin jahon siyosatida o'zini yuksaltira boshlaydi.

Fransuz inqilobi va uning Rossiya inqilobi bilan aloqasi; Napoleon va Putin; Fotima mo'jizasi va uning uch siri; Vatikan bilan Gitler o'rtasidagi maxfiy ittifoq, Vatikan bilan Reygan o'rtasidagi maxfiy ittifoq — bularning barchasi 2001-yil 11-sentabrdan boshlab Qo'shma Shtatlardagi yakshanba qonunigacha davom etadigan, o'n birinchi oyatdan o'n beshinchi oyatgacha bo'lgan tarix ichida kesishadigan bashoratli "g'ildiraklar"dir. O'ninchi oyatni ko'rib chiqishdan oldin ushbu bashoratli "g'ildiraklar"ning qisqacha xulosasini berish muhim edi.

Quyidagi maqola eng "asosiy oqim ommaviy axborot vositasi" bo'lishi mumkin bo'lgan "NBC News"dan olingan bo'lib, "MSM" Gitlerning Ikkinchi jahon urushidagi targ'ibot mashinasining zamonaviy ko'rinishidir. Albatta, maqola Putinga qarshi, Rossiyaga qarshi va Ukraina tarafdori, biroq masala bu emas. Samoviy Shohlikning fuqarolari sifatida, Xudoning xalqi shaytoniy ishning biror tomonini ham qo'llab-quvvatlamasligi kerak, va barcha urushlar shaytoniy ishdur.

Ushbu maqolaning maqsadi katolitsizm (shimol shohi) bilan ateizm (janub shohi) o'rtasidagi bashoratiy kurashdan, hamda o'sha ikki bashoratiy kuchning urushida natsizm katolitsizmning proksi qo'shini sifatida qo'llanilganidan (xuddi 1989 yilda Qo'shma Shtatlardan foydalanilganidek) bexabar bo'lganlarga bunga yo'l ochib berishdir. Bashoratni o'rganuvchilar Ikkinchi jahon urushi va Sovuq urushning tarixiy zaminlari Doniyorning 11-bobidagi o'n birinchi va o'n ikkinchi oyatlar bajo bo'layotgan Ukraina urushida aks etayotganini ko'ra olishlari uchun yetarli dalilga ega bo'lishlari kerak.

"Payg'ambarlikning bevosita amalga oshganini ko'rsatuvchi tarixiy voqealar xalq oldiga qo'yildi, va payg'ambarlik bu yer tarixining yakuniga olib boruvchi voqealarning ramziy tasviri ekani ko'rildi." Selected Messages, 2-kitob, 102.

NBC News maqolasi: "Ukrainaning natsizm muammosi haqiqiy, garchi Putinning 'denatsifikatsiya' haqidagi da'vosi bunday bo'lmasa ham"

Rossiya Prezidenti Vladimir Putin Rossiyaning Ukrainaga hujumini oqlash uchun to'qib chiqargan ko'plab buzib ko'rsatishlar orasida, ehtimol, eng g'alatisi — bu harakat mamlakat va uning rahbariyatini "natsistlardan xalos qilish" uchun amalga oshirilgani haqidagi da'vosidir. Zirhli tanklar va qiruvchi samolyotlar bilan qo'shni davlat hududiga kirish haqidagi o'z

da'vosini asoslashga urinarkan, Putin bu qadam "zo'rvonlik va genotsidga duchor etilgan" odamlarni "himoya qilish uchun" qo'yilganini, shuningdek, Rossiya "Ukrainani demilitarizatsiya qilish va denatsifikatsiya qilish"ga intilishini bayon qilgan.

Putinning vayronkor harakatlari — jumladan yahudiy jamoalarining vayron qilinishi — uning kimningdir farovonligini ta'minlashni maqsad qilganini aytganda yolg'on gapirayotganini ravshan ko'rsatadi.

Yuzaki qaralganda, Putinning tuhmati mutlaqo bema'ni, eng avvalo shuning uchunki, Ukraina Prezidenti Volodimir Zelenskiy yahudiydir va u o'z oilasi a'zolaridan ayrimlari Ikkinchi jahon urushi davrida halok bo'lganini aytgan. Shuningdek, Ukrainada yaqinda ommaviy qirg'inlar yoki etnik tozalashlar sodir etilayotganiga doir hech qanday dalil yo'q. Bundan tashqari, dushmanlarni natsistlar deb tamg'alash Rossiyada keng tarqalgan siyosiy hiyladir, ayniqsa dezinformatsiya kampaniyalarini ma'qullaydigan va bosqinni oqlash uchun Ikkinchi jahon urushidagi dushmanga qarshi milliy qasos tuyg'ularini qo'zg'atmoqchi bo'lgan rahbar tomonidan.

Ammo Putin targ'ibot bilan shug'ullanayotgan bo'lsa-da, Ukrainaning natsizm bilan bog'liq muammosi — ham o'tmishda, ham hozirda — haqiqiy ekanligi ham rost. Putinning vayronkor xatti-harakatlari — jumladan yahudiy jamoalarining yakson etilishi — uning maqsadi kimningdir farovonligini ta'minlash ekanini aytganda yolg'on so'zlayotganini ravshan ko'rsatadi. Biroq sariq-ko'k bayroqni Kremlning shafqatsiz tajovuzidan himoya qilish qanchalik muhim bo'lmasin, Ukrainaning antisemitik tarixini va Gitler natsistlari bilan hamkorligini, shuningdek ayrim doiralarda keyingi davrlarda neo-natsistik guruhlarining qabul qilinishini inkor etish xavfli bir ko'rlik bo'lur edi.

Nega qochayotgan ukrainlar haqida bunchalik hamdardlik bilan gapirilmoqda? Chunki ular oq tanlilardir.

Ikkinchi jahon urushi arafasida Ukraina Yevropadagi eng yirik yahudiy jamoalaridan biriga makon bo'lib, ularning soni haqidagi taxminlar 2,7 milliongacha yetar edi — bu hududning antisemitizm va pogromlarning uzoq tarixini hisobga olganda, g'oyat e'tiborga molik ko'rsatkich edi. Yakunda ularning yarmidan ko'pi halok bo'lar edi. 1941 yilda nemis qo'shinlari Kiyev ustidan nazoratni qo'lga olganlarida, ular "Heil Hitler" yozuvli bannerlar bilan kutib olindi. Oradan ko'p o'tmay, qariyb 34 000 yahudiy — lo'lilar va boshqa "nomaqbul" deb topilganlar bilan birga — go'yoki boshqa joyga ko'chirish bazonasi bilan yig'ib olinib, shahar tashqarisidagi dalalarga haydab borildi va u yerda keyinchalik "o'qlar bilan amalga oshirilgan Holokost" nomi bilan ma'lum bo'lgan qatliomda qirib tashlandi.

Babyn Yar jarligi ikki yil davomida ommaviy qabr sifatida to'lib borishda davom etdi. U yerda 100 000 gacha odam o'ldirilgani bois, u Osvensim va boshqa o'lim lagerlaridan tashqaridagi Holokostning eng yirik yakka qirg'in joylaridan biriga aylandi. Tadqiqotchilar bu joyda natsistlarning qatl etish buyruqlarini amalga oshirishda mahalliy aholi muhim rol o'ynaganini qayd etganlar.

Hozirgi kunda Ukrainada 56 000 dan 140 000 gacha yahudiy istiqomat qiladi; ular ota-bobolari tasavvur ham qila olmagan erkinliklar va himoyalardan bahramand bo'lmoqdalar. Bunga

o'tgan oy qabul qilingan, antisemitik xatti-harakatlarni jinoiy deb belgilovchi yangilangan qonun ham kiradi. Afsuski, bu qonun ochiq-oydin kuchayib borayotgan mutaassiblik namoyonlarini bartaraf etishga qaratilgan edi; bular jumlasiga sinagogalar va yahudiylarga oid yodgorliklarning svastikalar bilan tahqirlanishi, shuningdek, Kyiv va boshqa shaharlarda Waffen SSni ulug'lagan vahimali yurishlar kiradi.

Yana bir badniyatli rivojlanishda, Ukraina so'nggi yillarda merosi natsistlarning qo'g'irchoq vakillari sifatidagi inkor etib bo'lmaydigan faoliyati bilan dog'langan ukrain millatchilarini sharafllovchi haddan tashqari ko'p haykallarni o'rnatdi. The Forward gazetasi ana shu jirkanch shaxslardan ba'zilarini, jumladan Ukraina Millatchilari Tashkiloti (OUN) rahbari Stepan Banderani sanab o'tdi; uning izdoshlari SS va Germaniya armiyasi uchun mahalliy militsiya a'zolari sifatida xizmat qilgan. "Ukrainada bu natsist hamkori sha'niga qo'yilgan bir necha o'nlab yodgorliklar va uning nomi berilgan son-sanoqsiz ko'chalar bor, shu qadar ko'pki, buning uchun Vikipediya alohida ikkita sahifa kerak bo'lgan", deb yozdi The Forward.

Yana tez-tez sharaflanadigan shaxslardan biri Roman Shuxevichdir; u ukrain ozodlik kurashchisi sifatida ulug'lansa-da, ayni paytda Forward qayd etishicha, "minglab yahudiylar va ... polyaklarni vahshiylarcha qirg'in qilish uchun mas'ul bo'lgan" qo'rqinchli natsistlar yordamchi politsiya bo'linmasining rahbari ham edi. Shuningdek, bir vaqtlar OUN raisi bo'lgan Yaroslav Stetskoga ham haykallar o'rnatilgan; u: "Men Ukrainadagi yahudiylarni qirib tashlash tarafdoriman", deb yozgan edi.

So'nggi o'n yillikda o'ta o'ng guruhlar ham siyosiy ta'sir va mavqega ega bo'ldi; ular orasida eng dahshatlisi Svoboda (ilgari Ukrainaning Ijtimoiy Milliy Partiyasi) bo'lib, uning yetakchisi mamlakatni "moskvalik-yahudiy mafiyasi" boshqarayotganini da'vo qilgan, uning o'rinbosari esa Ukrainada tug'ilgan yahudiy aktrisa Mila Kunisni tasvirlash uchun antisemitik haqoratli atamani qo'llagan. Foreign Policy nashriga ko'ra, Svoboda Ukrainaning Parlamentiga bir necha a'zolarini yuborgan, ular orasida Holokostni insoniyat tarixidagi "yorqin davr" deb atagan biri ham bor.

Xuddi shuningdek tashvish uyg'otadigan jihat shundaki, neo-natsistlar Ukrainaning tobora kengayib borayotgan ko'ngilli batalyonlari saflarining bir qismini tashkil etadi. Ular 2014 yilda Putinning Qrimga bostirib kirishidan so'ng Ukrainaning sharqida Moskva qo'llab-quvvatlagan separatistlarga qarshi eng og'ir ko'cha janglaridan ayrimlarini olib borib, janglarda chiniqqanlar. Shulardan biri — Azov batalyoni bo'lib, u Ukrainaning milliy maqsadi mamlakatni yahudiylar va boshqa past irq vakillaridan tozalashdan iborat, deb da'vo qilgan, oq tanlilar ustunligini ochiq targ'ib etuvchi shaxs tomonidan tashkil etilgan. 2018 yilda AQSh Kongressi Ukrainaga ajratiladigan yordamdan "Azov batalyoniga qurol-yarog', tayyorgarlik yoki boshqa turdagi yordam ko'rsatish uchun" foydalanib bo'lmashligini belgilab qo'ydi. Shunga qaramay, Azov hozirda Ukraina Milliy gvardiyasining rasmiy a'zosi hisoblanadi.

Shubhasiz, bu tashvishli vaziyatning hech biri so'nggi bir necha hafta davomida ukrainlar boshiga tushgan kulfatni oqlamaydi — va Putinning bosqinini boshlaganida unga bularning birortasi turtki bo'lgan bo'lishi ham ehtimoldan yiroq. Darhaqiqat, Putinning o'zi sababli Odessa, Xarkiv va boshqa sharqiy shaharlarda yashayotgan yahudiylar nihoyatda og'ir bosim ostida qolmoqda. Ko'plar mahalliy sinagogalar va yahudiy markazlarida panoh topgan bo'lsa,

boshqalar barcha yahudiylarni Ukrainani tark etishga chaqirgan Isroilni ham o'z ichiga olgan xorijiy mamlakatlarga qochib ketgan.

Mening o'z buvi-bobolarimning o'zlari ta'qibdan qochish uchun G'arbiy Ukrainadan qochishga majbur bo'lgan edilar, va bu davrning yana davom etayotganini ko'rish fojealidir. Agar mamlakat tartibsizlik va qo'zg'olon girdobiga qulab tushsa, yahudiylar yana bir bor o'z hamyurtlarining ayrimlaridan xavf ostida qolishlari mumkin. Bu tahdidni tan olmaslik unga qarshi ehtiyot choralarini ko'rish yo'lida juda oz ish qilinayotganini anglatadi.

Ammo mamlakatning ayrim unsurlari tarixdagi eng jirkanch harakatlardan biri bilan chirmashib qolgan bo'lsa ham, bu dramada Ukraina tomonida turish, shubhasiz, sharaflı tutumdır. Hozirning o'zida, Putin ukrain xalqi ustiga qaratilgan hujumini kuydirilgan yer siyosatiga xos mutaassiblik bilan kundan-kunga kuchaytirar ekan, N-so'ziga aslida kim munosib ekanini ko'rmaslik qiyin.

Allen Ripp, 2022-yil 5-mart – Manba

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolamizda davom ettiramiz.

“O'tmishni eslay olmaydiganlar uni takrorlashga mahkumdirlar.” — Jorj Santayana.

“Xudo bashoratli tarixda o'tmishda bajo bo'lishi kerak deb belgilagan hamma narsa bajo bo'lgan, va hali kelajakda o'z navbati bilan kelishi lozim bo'lgan hamma narsa ham bajo bo'ladi. Xudoning payg'ambari Doniyor o'z o'rnida turibdi. Yuhanno o'z o'rnida turibdi. Vahiy kitobida Yahudo qabilasining Arsloni bashoratni o'rganuvchilarga Doniyor kitobini ochib berdi, va shu tariqa Doniyor o'z o'rnida turibdi. U o'z guvohligini beradi — Rabbiy unga vahiyda ochib bergan narsani, ya'ni bajo bo'lishining ayni ostonasida turganimiz uchun biz bilishimiz lozim bo'lgan ulug' va tantanavor voqealarni.”

“Tarixda va bashoratda Xudoning Kalomi haqiqat bilan xato o'rtasidagi uzoq davom etgan kurashni tasvirlaydi. Bu kurash hanuz davom etmoqda. Bo'lib o'tgan narsalar yana takrorlanadi. Eski bahslar qayta jonlanadi, va yangi nazariyalar tinmay paydo bo'lib turadi. Ammo o'z e'tiqodi va bashoratning amalga oshishida birinchi, ikkinchi va uchinchi farishtalarning xabarlarini e'lon qilishda o'z ulushini ado etgan Xudoning xalqi o'zining qayerda turganini biladi. Ular nozik oltindan ham qimmatliroq bo'lgan bir tajribaga egadirlar. Ular qoyadek mahkam turishlari, ishonchlarining ibtidosini oxirigacha sobit saqlashlari kerak.” Selected Messages, 2-kitob, 109.